

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 ianuarie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Luca 1:67-79**: „Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis: «Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David, – cum vestise prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime – mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc!

Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt, potrivit jurământului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam, că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică, trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre.

Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui preaînalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui și să dai poporului Său cunoștința mântuirii care stă în iertarea păcatelor lui; datorită mării îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!»”.

Ioan 7:38: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”.

Isaia 44:26: „Dar întăresc cuvântul robului Meu și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei”; **1 Ioan 5:18-20**: „Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el. Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem

în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică”.

Astăzi este o zi deosebită, este începutul anului. Suntem într-o mare așteptare ca Domnul să facă lucruri mari. Am spus deseori: lucrurile cele mai bune vor veni. Încheierea va fi încoronată cu biruința absolută și deplină a Dumnezeului nostru în Biserica în care totul a fost adus înapoi în starea originală. Dumnezeu este credincios. Așa cum am citit, ceea ce a spus El dinainte prin robii Săi prorocii, așa s-a întâmplat de la început și așa se va întâmpla până la sfârșit.

Pentru mine este ceva deosebit când mă gândesc că 845 de locuri din Vechiul Testament sunt amintite în Noul Testament; tot ceea ce a planificat și a făgăduit Dumnezeu se întâmplă așa cum a spus El.

Nu ne vom opri la aceasta, dar permiteți-mi totuși să transmit mai departe saluturile; o vom face pe scurt. Un frate ne transmite saluturi și ne scrie câteva rânduri despre ce a spus fratele Branham în biserica lui locală la trecerea dintre ani, 1962 spre 1963: „Noi ne iertăm unii altora totul, tot ce s-a întâmplat în trecut, ne pare rău de toate greșelile pe care le-am făcut anul trecut. Și ne uităm înainte datorită înaltei chemări care ne-a fost dată. Fie ca Dumnezeu să ne ierte toate greșelile pe care le-am făcut anul trecut. Da, prin credință, El ni le-a și iertat. Și noi ne iertăm unii pe alții așa cum El ne-a iertat. Fie ca Domnul Isus să intre în dreptul Său și să-Și desăvârșască planul Său”. Și încă ultima propoziție: „Fie ca focul Duhului Sfânt să coboare peste noi toți. Fie ca puterea învierii Sale să fie descoperită». Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, astăzi și în vecii vecilor. Domnul să fie cu voi toți!”. Voi toți știți că Dumnezeu l-a binecuvântat și folosit în mod deosebit pe fratele Branham.

Astăzi mai salutăm doi, trei frați pe scurt. Imediat intrăm în Cuvânt; nu vă îngrijorați. De la început pentru noi Cuvântul are primul loc. Totuși astăzi este o zi deosebită și noi ne bucurăm că toți din întreaga Europă și de pe întregul pământ sunt în legătură directă cu vestirea și o ascultă. În mod deosebit ne bucurăm de ceea ce a făcut Dumnezeu anul trecut. De aceasta aparține Pakistanul și tot ceea ce se întâmplă în întreaga regiune. Fratele Nobel Gill și fratele Michael sunt aici. Frate Michael te rog vino și spune două, trei propoziții. Dumnezeu să te binecuvânteze și să fie cu tine!

Da. Ce a spus Domnul? „*Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decât să fie aprins chiar acum!*” (Luca 12:49). Fratele nostru a dat o mărturie minunată despre ceea ce face Dumnezeu prin aceste transmisii TV. Este puternic și noi de fiecare dată o putem trăi din nou: Cuvântul Domnului își atinge scopul pentru care a fost trimis.

Noi nu credem ceva oarecare, ci noi credem ceea ce a prezis Dumnezeu prin robii și prorocii Lui. Și aceasta a spus-o El dinainte: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*” (Mal. 4:5). Binecuvântat este poporul lui Dumnezeu care prin har găsește și primește orientarea directă din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu numai că vede evenimentele mondiale care se întâmplă, dar le și poate rândui biblic, la fel și ceea ce face Dumnezeu acum pe întregul pământ în mijlocul poporului Său.

Văzut firește, nimic nu mai este așa cum a fost. Totul s-a schimbat. Clima s-a schimbat și chiar încălzirea globală avansează. Oamenii de pe întregul pământ pot spune că totul s-a schimbat, totul este altfel. Dar Domnul nostru rămâne același în vecii vecilor și ceea ce a spus El în Cuvântul Său are loc la împlinirea vremii hotărâtă de El. Noi nu ne uităm doar la anul trecut, ci ne uităm la cei cincizeci de ani care au trecut de la plecarea fratelui Branham.

Voi citi cele trei versete biblice care tratează anul de îndurare, anul de veselie. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Noi suntem mulțumitori că astăzi putem fi în acest loc sub răsunetul scumpului și sfântului Cuvânt și putem răscumpăra timpul pe care Domnul ni l-a dăruit. Chiar și anul trecut, în noiembrie, am decolat și am aterizat cu avionul de patrușprezece ori ca să port Cuvântul Domnului în multe țări, pe întregul pământ. Cu adevărat Domnul Se îngrijește și pentru legături. El deschide inimi și uși. Și pentru aceasta Îi suntem foarte, foarte mulțumitori.

Să intrăm în temă. Un singur verset îmi este în mod deosebit pe inimă și imediat ne vom întoarce la el. Dar mai întâi permiteți-mi să citesc din Lev. 25 unde Domnul nostru dă îndrumarea ca după 49 de ani să fie proclamat anul de îndurare, anul de veselie pentru ca toți să se întoarcă la proprietatea lor.

Citim din Lev. 25 de la vers. 8-11: „Să numeri șapte săptămâni de ani, de șapte ori șapte ani, și zilele acestor șapte săptămâni de ani vor face patruzeci și nouă de ani. În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră. Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie”. Apoi vers. 13: „În anul acesta de veselie, fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui”.

Citim din Luca 4 ceea ce a citit Domnul nostru atunci. Aici Domnul nostru a vestit slobozenia pe care El ne-a adus-o. Citim din Luca 4:17-19: „și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: «Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului». Minunat! „Să vestesc un de îndurare al Domnului”. În Isaia 61:1-2a avem scris Cuvântul pe care l-am citit mai înainte și pe care Domnul nostru l-a citit atunci: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului”. Apoi Is. 61:2b: „și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru”. Ambele, anul de îndurare al Domnului și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru sunt scrise într-un singur verset. Ferice de omul care recunoaște ziua harului și primește mântuirea care este hotărâtă pentru noi în Isus Hristos.

Versetul principal care îmi este pe inimă și pe care îl vom aminti și accentua astăzi este scris în 1 Ioan 5:9,10: „Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare, și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea, pe care a făcut-o El despre Fiul Său”. Acum urmează versetul pe care vrem să-l accentuăm astăzi, vers. 10: „Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos...”. Dați-vă

seama o clipă: „Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face pe loc mincinos”! „...*cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său*”.

Dragi frați și surori, în acest verset este o expresie atât de puternică: „*cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos*”. Cine suntem noi, noi care suntem născuți ca mincinoși în această lume, cine suntem noi ca să nu credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum ne este mărturisit în Scriptură? Cu adevărat totul începe cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Noi deja am citit o parte din Luca 1.

Frați și surori, permiteți-mi ca astăzi s-o spun foarte clar și răspicat. Singurul și atotputernicul Dumnezeu S-a descoperit în Isus Hristos. Noi toți știm că nu există o trinitate și nici doi dumnezei; există un Singur Dumnezeu care este din veșnicie în veșnicie; El a fost, este și va fi Dumnezeu. Acest Unic, Singur Dumnezeu S-a descoperit în Isus Hristos pentru că ne avea în vedere pe noi. Astăzi doresc să vă arăt ce s-a întâmplat în Grădina Eden și ce ne este spus în Matei 1 și în Luca 1 cu privire la lucrurile care s-au întâmplat pentru noi.

La început, la creația naturală, Dumnezeu la pus om, pe Adam și Eva, în trupul pământesc; ei încă nu cunoscuseră împreunarea. Dar ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat? Satan, Dușmanul, Șarpele cel vechi a venit la Eva. El a venit la Eva umblând vertical, biped; atunci el nu se târa pe pânțece, ci a mers la Eva umblând pe două picioare. Abia după ce a fost blestemat, Dușmanul, Șarpele cel vechi, s-a târât pe pânțece în țărâna pământului. Înainte ca Adam să fi intrat la Eva, Dușmanul, Șarpele cel vechi, a venit la Eva, a amăgit-o cu șiretlicul lui, s-a împreunat cu ea și astfel Satan și-a semănat sămânța lui străină în omenire. Imediat după aceea Dumnezeu a pus vrăjmășie între sămânța semănată de Satan și Sămânța divină care avea să vină.

Să mergem imediat la Matei 1 și la Luca 1. Maria era logodită cu Iosif, dar el nu o luase acasă și nu locuiau împreună. Și iată, îngerul Gavril a venit la Maria și i-a adus vestea hotărâtă de Dumnezeu pe care El Însuși avea să o îplinească. Citim în Matei 1 începând de la vers. 18: „*Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună...*”. Voi toți cunoașteți sfânta Scriptură. Maria a crezut făgăduința pe care a dat-o

Dumnezeu prin prorocul Isaia: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată*” (Is. 7:14). Maria L-a crezut pe Dumnezeu, a crezut ceea ce a spus Domnul Dumnezeu și n-a pus făgăduința sub semnul întrebării; Maria n-a spus că Dumnezeu este mincinos, ci a crezut făgăduința; în opoziție cu Eva, care n-a crezut și n-a păstrat ceea ce-i spusese Dumnezeu lui Adam. Ea a acceptat argumentele șarpelui și în final a fost amăgită. Eva în comparație cu Maria – se poate cerceta; Acolo (primul început), căderea în păcat; și aici (un nou început) scoaterea din căderea în păcat, prin harul Dumnezeului nostru. „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Aici avem repararea pagubei cauzate de căderea în păcat.

În Fiul lui Dumnezeu, noi toți am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. Prin hotărârea Lui mai dinainte, prin har, noi putem fi așa cum a scris apostolul Ioan: „*Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat (descoperit) încă. Dar știm că atunci când Se va arăta (descoperi) El, vom fi ca El, asemenea Lui*” (1Ioan 3:2). Acesta este planul de răscumpărare al Dumnezeului nostru. O dată vedem căderea, despărțirea, moartea; nimic în viață nu este atât de sigur ca moartea. Pentru că țepușul morții a străpuns întreaga omenire, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge ca să înceapă o nouă zidire, un nou început. Și s-o spunem de mai multe ori: prin har, noi am fost incluși și introduși în acest plan de răscumpărare. „*Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos*” (1Cor. 15:22).

În legătură cu mărturia despre care am citit din 1 Ioan 5:9-10: cine nu crede mărturia pe care a dat-o Dumnezeu, acela Îl face mincinos pe Dumnezeu. Și știți voi unde este scrisă mărturia? În Matei 3:16-17: „*De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El*”. Ioan a fost martor, a văzut-o și a trăit-o. Vers. 17: „*Și din ceruri a răsunat un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi gădesc plăcerea»*”. Este puternic! Aici a răsunat un glas, Însuși Dumnezeu a dat mărturie. Vedem descoperirea lui Dumnezeu în Duh, ca Tatăl, și descoperirea lui Dumnezeu în trup de carne, în Fiul. Dumnezeu poate fi în cer și pe pământ în același timp. El poate fi Tatăl și poate fi în

Fiul. Și Fiul lui Dumnezeu a putut spune: „*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Eu și Tatăl una suntem*”. Aici este vorba despre această mărturie: «*Acesta este Fiul Meu preaiubit*». „Aici Eu am făcut începutul, aici am făcut începutul noii zidiri, prin zămislirea, prin nașterea din Duhul Sfânt”. Vedem cum acolo avut loc o zămislire în trup și prin aceasta s-a petrecut despărțirea de Dumnezeu, căderea în păcat și întreaga creație a fost trasă în această cădere în păcat. Iar aici avem repararea daunei, Îl avem pe Domnul și Răscumpărătorul nostru care a venit într-un trup de carne și a putut spune: „*așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit (toată dreptatea)*” și apoi S-a lăsat botezat.

Cine ești tu care nu dorești să te botezi dacă ai devenit credincios, dacă Însuși Răscumpărătorul nostru a spus că trebuie să împlinim toată dreptatea? În Fiul lui Dumnezeu, înainte să fi avut loc căderea în păcat, înaintea întemeierii lumii, Dumnezeu hotărâse planul de răscumpărare. Dumnezeu nu este surprins niciodată. Tot ceea ce se întâmplă(,) este conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru.

Dar lucrul important este mărturia de aici. Am vrut să trec pe lângă aceasta pentru că în toate traducerile, în toate limbile există un verset care nu este scris în Biblie. Toți cei ce vorbesc franceza, spaniola, toți care deschid biblia lor citesc în 1 Ioan 5:7: „(Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și acești trei una sunt.)”. Acest verset nu este scris în Biblia germană; nu este scris în prima traducere a Bibliei a lui Luther nici în cea a lui Zwingli, acest verset nu este scris în textul original. Acest verset a fost introdus în Biblie de către oameni trinitari. În traducerea lui Luther poți vedea că în nota de subsol este scris că acest verset a fost introdus mai târziu. În bibliile germane noi nici nu avem scris deloc 1 Ioan 5:7: „(Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și acești trei sunt una)”. Pentru noi, care luăm în serios Cuvântul lui Dumnezeu, este o mare durere că oamenii au îndrăznit să scrie în Biblie ceva ce nu este scris în textul original. Toți pot citi și găsi confirmat aceasta. Dar ei vor ca prin aceasta să dovedească învățătura lor trinitară și au introdus acest verset în Biblie. Ce-mi ajută mie o notă de subsol care este scrisă în biblia lutherană, la care nimeni nu este atent? De fapt, toți citesc versetul care nici măcar nu este scris în textul original al Bibliei.

Dragi frați și surori, pentru mine este atât de important să știu că Dumnezeu veghează numai asupra Cuvântului Său. Dați-vă seama că ar fi așa: „trei sunt în cer”, atunci trei ar fi în cer. Nu, în cer nu sunt trei! În cer este Unul Singur! Când Domnul nostru a isprăvit răscumpărarea, El nu S-a descoperit ca o a doua persoană în dumnezeire, ci ca Fiu al omului S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. Dar acum nu vrem să intrăm mai adânc în învățătură cu aceste lucruri. Dar voi știți că îmi este dat de la Dumnezeu să mă întorc mereu la început, înapoi la original, să mă întorc la Cuvântul lui Dumnezeu, să accentuez și să amintesc ceea ce a fost scris și spus în original.

Acum ne întoarcem la 1 Ioan 5:10: *„Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său”*. Vers. 11-12: *„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața”*. Așa sună mărturia.

Ce-i ajută pe oameni dacă vorbesc de Dumnezeu și au programe religioase, dar nu cred mărturia și merg mai departe în programele lor proprii? Astfel ei nici n-au parte de planul de mântuire al lui Dumnezeu. Fratele Schmidt a citit textul care aparține de acest context astfel că putem aduce această mărturie a lui Dumnezeu pe deplin. Nu avem doar vers. 11 și 12, ci avem și vers. 19 și 20. Cine dorește să aibă claritate cine este Fiul lui Dumnezeu despre care s-a dat mărturia, acela trebuie să citească doar 1 Ioan 5:19-20: *„Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”*. Aceasta este mărturia lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, noi credem din toată inima întreaga mărturie așa cum ne-a fost lăsată aici. Din pricina noastră Singurul Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul Său născut, pe pământ și prin Duhul Sfânt în Biserica Sa. Noi avem parte în mod direct de ceea ce face Dumnezeu acum. Accentul cade pe: cine nu-L crede, cine nu crede Cuvântul, cine nu crede mărturia care a fost dată despre

Domnul nostru, acela Îl face mincinos pe Dumnezeu. Putem spune că toată lumea zace în cel rău; cu adevărat zace în cel rău. Dumnezeu ne-a dăruit har să credem descoperirea lui Isus Hristos.

Mai târziu Petru a putut da această mărturie, așa cum s-a întâmplat în Matei 17, când Domnul nostru era pe Muntele schimbării la Față și din nor a răsunat un glas. Mat.17:5: „*Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea...»*”. Știți ce a scris Petru mai târziu? Este scris în 2 Petru 1:16-17: „*În adevăr; v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea»*”. Și acum vine: „*Și noi înșine am auzit acest glas răsunând din cer: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea»*” (vers. 8). Noi înșine am auzit această chemare, acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. Apoi Petru vine la cuvântul profetic și scrie: „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre*” (vers. 19). Apoi vers. 20: „*Fiindcă...*”. Nu că „*aveți dreptul sau puteți*”, ci „*Fiindcă mai întâi de toate, trebuie să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt*”.

Și astăzi oamenii, mânați de Duhul lui Dumnezeu, vorbesc despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu, despre ceea ce a făcut El prin har. În această legătură mergem la Ioan 1. Și îi rog pe toți frații unitarieni să nu se poticnească de iubitul nostru Domn care a trebuit să fie descoperit ca Fiu. Aceasta a fost singura posibilitate ca noi să fim reasezați în poziția originală ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

În Ioan 1:16 este deja scris: „*Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har*”. Acum urmează vers. 17: „*Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos*”. Puternic!

Ce este harul? Cum a început timpul harului? Cum ne-a dăruit Dumnezeu har și îndurare? Prin Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Prin Lege noi am primit doar sentințe, am fost judecați. Dar în Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru, noi am primit eliberarea, am fost iertați. Legea a venit prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, Domnul nostru. S-o mai spunem încă o dată: noi acceptăm și primim mărturia lui Dumnezeu din toată inima. Dumnezeu ne-a dăruit viața veșnică, iar viața veșnică este în Fiul lui Dumnezeu. Cine nu L-a acceptat și nu L-a primit pe Fiul lui Dumnezeu acela n-are viața veșnică. Trebuie s-o spunem pe întregul pământ: nu o credință creștină oarecare, ci credința în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru prin care a fost reparată întreaga pagubă.

Revenim la Adam și Eva care erau în trupul de carne creat și umblau în Grădina Eden. Înainte ca Adam să intre la Eva, Dușmanul, Șarpele cel vechi, Satan, a venit la ea, a amăgit-o, s-a împreunat cu ea, iar consecința a fost o sămânță străină. Aici este Maria, care încă nu locuia împreună cu Iosif, ea a fost umbrită de Duhul Sfânt și astfel Fiul lui Dumnezeu a fost născut în această lume într-un trup de carne. Pentru că păcatul a avut loc într-un trup de carne, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne, dar zămislit de Duhul. Pentru că ceea ce este zămislit din carne este carne, și carnea și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Numai ceea ce este zămislit și născut din Duhul este Duh. Suntem mulțumitori că noi n-avem o „poveste de crăciun” pe care o auzim o dată pe an, ci știm că Dumnezeu a înlăturat paguba, că El ne-a dăruit har, har și încă o dată har. Prin Moise a venit Legea, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, Domnul nostru. Apoi, din plinătatea Lui noi am primit har după har. În viața noastră totul este har: salvarea sufletului nostru, descoperirea Cuvântului, descoperirea lui Isus Hristos. Totul este har. În acest loc am spus-o nu demult, că Pavel își începe toate scrisorile lui cu „Har” și de asemenea își încheie toate scrisorile cu „Har”. În toate scrisorile lui, îndeosebi ultimele două versete ale fiecărei scrisori se încheie cu „Har”. Tot cu „Har” se încheie și Apoc. 22. Dragi frați și surori, noi trebuie să fim conștienți de însemnătatea și efectului harului care ne-a fost acordat. Aici în Apoc 22:20-21: „*Cel ce adeverește*

aceste lucruri zice: «Da, Eu vin curând.» Amin! Vino, Doamne Isuse! Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți!”. Aceasta este încheierea Noului Testament, în Apocalipsa. Totul este har. Acesta este timpul harului, aceasta este ziua îndurării pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu, prin har. Și noi, prin credință, am acceptat și am primit acest Cuvânt pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru această perioadă de timp și știm ce înseamnă harul. Fiți odată sinceri, mergeți dintr-o țară în alta, dintr-o biserică în alta și vedeți: cine a primit har? Cine a recunoscut timpul harului cu toate făgăduințele pentru acest timp?

Trebuie s-o amintim și s-o accentuăm: Același Dumnezeu care a dat făgăduința că la prima venire a lui Hristos va trimite un premergător Mal. 3:1a: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”, Același Dumnezeu a spus: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie,” (Mal. 4:5-6b), la sfârșitul timpului de har, la sfârșitul zilei harului, înainte ca soarele să se întunece și ca luna să se prefacă în sânge.

Eu vă întreb: cui i-a fost dăruit harul ca să primească, să i se descopere și s-o vadă în împlinire? Toți vorbesc și cred ceea ce și-au stabilit de multă vreme. Dar noi credem cum zice Scriptura, noi credem întreaga mărturie a lui Dumnezeu, credem fiecare verset din fiecare capitol, așa cum l-a spus Dumnezeu. Dar cine nu-L crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos. Astăzi mi-a fost pus direct pe inimă și trebuie să accentuez aceasta: cine nu-L crede pe Dumnezeu, cine nu crede fiecare Cuvânt, cine nu crede ceea ce a spus Dumnezeu, acela Îl face mincinos pe Dumnezeu. Ce vrei să faci tu înaintea lui Dumnezeu, cum vrei tu să fii confirmat înaintea lui Dumnezeu dacă nu-L crezi, dacă nu crezi ceea ce a spus El în Cuvântul Său? Ce vrei să faci tu în cer dacă tu nu poți crede ceea ce a spus Însuși Dumnezeu din cer în Cuvântul Său? Și prin aceasta Îl faci mincinos. Ce vrei tu să faci în cer? Nici nu vei fi sus! Așa nu merge. Ce a spus Domnul nostru? „Cine crede în Mine așa cum zice Scriptura”. Cu adevărat, noi putem accepta, primi și crede din toată inima fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Să fim sinceri, cine știe ceva despre căderea în păcat? Cine știe ce s-a întâmplat cu adevărat în Grădina Edenului? Cine o știe? Toți care aud despre aceasta și nu o cred își bat joc: „O, Branham a spus ceva!”. El n-a spus doar ceva, ci el a spus ceea ce i-a fost descoperit de

Dumnezeu. Aceasta este mărturia Dumnezeului nostru. Noi, pur și simplu, o primim și știm că ne-a fost descoperit prin Duhul Sfânt.

Când ne uităm la acești cincizeci de ani în care am purtat mesajul divin pe întregul pământ, atunci noi suntem convinși că ne găsim foarte aproape de sfârșit. Nu numai că Domnul nostru a spus în Mat. 24:14: „*Evangelhia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”, ci tot ceea ce a spus Dumnezeu s-a descoperit în timpul nostru.

Nu intrăm cu plăcere în aceste lucruri. Mai degrabă propovăduiesc hotărârile lui Dumnezeu. Dar uitați-vă în lume. De peste treizeci de ori fratele Branham a amintit Luca 17: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, în zilele Sodomei și Gomorei la fel se întâmplă și acum*”. Dragi frați și surori, în zilele lui Noe n-au intrat în corabie perechi de câte doi bărbați și câte două femei. În arcă au intrat câte o parte bărbătească și câte o parte femeiască din orice făptură. O puteți citi. Chiar și animalele cunoșteau ordinea divină și s-au supus acesteia. Toți oamenii pot face ceea ce vor ei. Dar citiți odată ce s-a întâmplat atunci. Astăzi ei își bat joc de aceasta și pentru ei ceea ce este corect este fals, iar ceea ce este fals pentru ei este corect. Nu! Toți pot face ceea ce vor, dar în ziua de apoi vor fi trași la răspundere. Noi nu judecăm pe nimeni. Dar pentru noi, copiii ai lui Dumnezeu, este valabil ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Vă rog s-o luați și la inimă. Nu-mi face plăcere să vorbesc despre aceste lucruri, dar doresc să spun tuturor celor ce fac parte din Biserica Mireasă și să pun pe inima voastră lucrurile pe care voi trebuie să le citiți neapărat: Levitic cap. 18, 19 și 20! Aici sunt trei capitole în care Domnul a spus: „*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeul vostru*”. Aici sunt trei capitole care trebuie să fie urmărite de fiecare credincios. Cine, la revenirea Domnului, va fi găsit în încălcarea acestor cuvinte scrise în aceste trei capitole acela cu siguranță nu va avea parte de răpire! Dumnezeu dorește o ordine divină în Biserica Lui, în căsnicie, în familie. Dumnezeu dorește să aibă totul reșezat în starea originală.

În încheiere s-o mai spunem încă o dată. A trecut multă vreme din anul 1933 de când Domnul i-a dat fratelui Branham în mod direct însărcinarea: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”. Aceasta se și întâmplă acum. Dumnezeu l-a luat pe solul și prorocul Său, dar Cuvântul descoperit, adevărul prețios al Cuvântului ne-a rămas și putem propovădui acest mesaj divin pe întregul pământ. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să pună în lumină ceea ce s-a întâmplat cu adevărat în Geneza 3, în Grădina Edenului, ca să ne descopere de ce a fost necesară răscumpărarea noastră. Paguba a fost dată deoparte, iar noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu suntem născuți din nou la o nădejde vie, fapt confirmat prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Noi slăvim Sângele Mielului care a fost vărsat pentru noi.

Ne întoarcem la punctul pe care Însuși Domnul l-a citit din Isaia 61, că El avea să vestească robilor slobozenia și celor legați izbăvirea. Iubiți frați și surori, scumpi prieteni, dacă tu ești legat, ia mărturia lui Dumnezeu, primește-o astăzi, crede din toată inima ceea ce este scris: „Pe cine Fiul îl face slobod acela este cu adevărat slobod”. Crede-o, crede-o așa cum zice Scriptura. Să nu vii cu niciun argument! Să nu-L faceți pe Dumnezeu mincinos. Credeți cum zice Scriptura: „Pe cine Fiul îl eliberează acela este liber cu adevărat”! Accept-o, primește-o și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru eliberare. Și cum a spus fratele Branham aici: „Domnul a iertat totul”. Așa ne învață Scriptura că totul ne-a fost iertat, prin har. Celor legați El le-a dăruit eliberarea, celor orbi le-a dăruit vederea. Cine ți-a deschis ție, cine mi-a deschis mie ochii spirituali? Firește văzut, ochii mei au slăbit, nu mai pot merge atât de bine, nu mai am o putere atât de bună; dar spiritual văzut, Dumnezeu ne-a deschis ochii. În prorocul Isaia este scris: „Ei au ochi și nu văd, au urechi și n-aud”, dar la fel este scris: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” (Mat. 13:16).

Dumnezeu are un popor pe pământ, are fii și fiice. Permiteți-mi să vă citesc Cuvântul din Galateni unde ni se spune că noi, în Fiul, am primit în mod direct înfierea. Nu că o vom primi cândva, ci am primit-o deja. Gal. 4:4-6: „*Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să*

răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: «Ava», adică: «Tată!»”. O răscumpărare deplină prin har.

S-o repetăm de fiecare dată: în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a dăruit har. Și cum a spus Moise: „*Acum, dacă am căpătat trecere (har) înaintea Ta, arată-mi căile Tale*” (Ex. 33:13). Apoi citim că Legea a venit prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, Domnul nostru. Lăudat să fie Dumnezeul nostru! Lăudat să fie Domnul nostru care ne-a chemat afară și în ziua mântuirii ne-a ajutat. În timpul harului ne-a atras la El, ne-a dăruit har ca să vedem calea Lui cu Biserica și noi să pășim astăzi pe ea și avem parte de ceea ce a făgăduit El pentru această perioadă de timp.

Eu nu știu dacă noi suntem conștienți de responsabilitatea pe care o avem înaintea lui Dumnezeu, o responsabilitate cum n-a mai fost niciodată pe pământ: să redai întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru și să propovăduiești ultimul mesaj divin întregii omeniri și să spui că Dumnezeu l-a folosit pe prorocul Său. Așa este scris și o puteți citi: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*” (Amos 3:7). Este valabil și pentru timpul nostru. Așa cum am auzit în cuvântul de introducere: în felul cum a propovăduit-o Dumnezeu mai dinainte prin robii Săi proroci, așa s-a întâmplat la prima venire a lui Hristos și de fiecare dată s-a împlinit Scriptura. Exact așa se împlinește Scriptura astăzi în fața ochilor noștri. Totul se întâmplă așa cum a spus-o Dumnezeu mai dinainte în planul Său prin Cuvântul profetic.

Sunt trei părți: prima, partea evanghelistică, să propovăduim harul, iertarea și eliberarea; partea a doua este partea de învățătură, ca să dăm Bisericii învățătura biblică; dar partea a treia este partea profetică, cu atât mai mult cu cât avem Cuvântul prorociei făcut și mai tare prin împlinire și-I putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima. Avem toate cele trei părți: partea evanghelistică, Evanghelia deplină, prin harul Dumnezeului nostru; avem partea de învățătură, avem cu adevărat învățătura așa cum ne-a fost lăsată; și, prin har, avem introducerea în partea profetică. Noi nu o citim doar, ci avem un acord interior și știm că ne regăsim în Scriptură. S-o spunem clar și răspicat, nu numai că este scris: „*că nici o prorocie din Scriptură nu admite o*

tălmăcire proprie". Până astăzi nouă nici nu ne-a venit gândul să aducem o tălmăcire proprie. De ce aş face-o? Nu, pur şi simplu noi suntem aici ca să credem aşa cum zice Scriptura.

Vă rog să nu uitați 1 Ioan 5:10! Cine nu poate crede ceea ce a spus Dumnezeu, Îl face mincinos. Şi ce faci apoi? Unde vrem să sfârşim noi? Dumnezeu este adevărat. Cuvântul Lui este adevărul şi Duhul Sfânt ne călăuzeşte prin har în tot adevărul şi putem accepta şi primi ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în acest timp.

Fie ca toți tinerii, toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, toți aceia care sunt legați...Şi din păcate este așa: unul este legat de fumat, altul de jocuri de noroc...Dacă mai sunteți legați de ceva, vă rog să acceptați şi să primiți Cuvântul lui Dumnezeu, acceptați-l şi primiți-l! Dacă este alcoolul, dacă sunt țigările, dacă sunt tot felul de hobby-uri; tot ceea ce nu face parte din cursul natural al vieții nu aparține de viața ta şi a mea. Să nu fii legat de nimic, nicio robie! Nicio robie, nicio legătură nu face parte din viața unui credincios. Domnul nostru n-a propovăduit doar eliberarea celor legați, ci pe crucea Golgotei El ne-a dăruit răscumpărarea şi eliberarea, prin har. Şi noi putem s-o primim şi să-I mulțumim pentru aceasta astfel ca şi această zi să se fi meritat pe deplin. Să-I dăm dreptate lui Dumnezeu, să acceptăm, să primim, să credem fiecare Cuvânt şi să-I mulțumim Domnului pentru el, căci în ziua îndurării, în timpul harului putem trăi totul şi putem vedea ceea ce face Dumnezeu acum.

Mai am o rugămintă. După ce vom mulțumi împreună, doresc să cântăm împreună ultima cântare despre har, despre harul care ne-a fost dăruit. Eu laud mărețul har care pe mine păcătosul m-a găsit. Haideți să ne ridicăm cu toții şi să ne rugăm împreună pentru toți aceia care vor să-şi dedice viața Domnului. Poate că astăzi, înainte de rugăciune, vom cânta cântarea 35: „Eu laud mărețul har care pe mine păcătosul m-a găsit. Eu care am fost un duşman al crucii până când Dumnezeu m-a biruit”. Dacă tu ai primit har atunci cântă din toată inima.

Ne plecăm capetele, rămânem liniștiți în rugăciune. Dragi frați şi surori, acceptați-o, primiți-o. Noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. În ziua mântuirii noi am fost ajutați. Aşa cum Însuşi

Domnul a spus: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine ca să propovăduiesc slobozenia celor legați*”. Evanghelia deplină este propovăduită pentru că pe crucea Golgotei ne-a fost dăruită mântuirea deplină. Noi nu propovăduim iertarea ca o teorie, ci o propovăduim ca o realitate divină. Exact așa cum este scris în Matei 26:28: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Noi suntem însărcinați conform Luca 24:47, ca să propovăduim, în Numele Lui, această Evanghelie a harului și iertarea păcatelor tuturor neamurilor, pe întregul pământ. De aceea nu permiteți ca astăzi Cuvântul să treacă pe lângă voi. Acceptați-l, primiți-l! Toți aceia care n-au trăit răscumpărarea, iertarea, toți care n-au trăit o pocăință, astăzi la începutul acestui an, astăzi puteți dedica viața voastră Domnului; astăzi, chiar dacă păcatul vostru este roșu ca sângele, se poate face alb ca zăpada. Astăzi este timpul harului, astăzi este ziua mântuirii. Astăzi putem spune tuturor: paguba care a fost făcută în Grădina Edenului cu urmarea îngrozitoare, despărțirea de Dumnezeu și moartea, a fost reparată. Domnul și Răscumpărătorul nostru a plătit prețul. Noi nu doar că avem dreptul să propovăduim răscumpărarea, ci vă rog s-o primiți, credeți ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Pe Dumnezeu să nu-L faceți mincinos în niciun punct! Credeți, credeți, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima! Credeți că Dumnezeu ne-a dăruit iertarea, răscumpărarea, împăcarea și eliberarea de toate poverile, de tot, ne-a eliberat de tot ceea ce Satan ne ținea legați. Pe acela care Fiul l-a eliberat, acela este cu adevărat liber. Și în această seară eu simt prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a vorbit prin simpla propovăduire a versetelor biblice. Aici nu există nicio singură persoană care nu se simte atinsă. Noi venim înaintea Domnului așa cum suntem și știm că la El găsim iertarea și noi ne-am iertat unii pe alții. Dacă s-a întâmplat ceva între noi, noi trebuie să ne iertăm unii pe alții așa cum Dumnezeu ne-a iertat în Isus Hristos. O mântuire deplină, o Evanghelie deplină prin har. Acum la sfârșitul zilei de har totul a fost restituit prin harul Dumnezeului nostru. Rămânem liniștiți în rugăciune. Acum ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Noi am luat decizia corectă ca să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, să luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt, să-L acceptăm și să știm că ceea ce a spus El este veșnic valabil. Cerul și

pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Ați acceptat-o, ați primit-o?

Să ne rugăm pentru fratele nostru căruia i s-a făcut puțin rău; acum el se află la intrare. Tu mare Dumnezeu, Te rugăm acum dăruiește har, binecuvântează-l pe fratele nostru, ajută-l. Doamne, atinge-Te de el, ajută-l, stai alături de el, înviorează-l din nou, întărește-l și dăruiește-i har. Doamne, Îți încredințăm totul și Tu singur o vei face bine. Tu ești marele Medic și Îți mulțumim din inimă pentru aceasta. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

În timp ce rămânem în rugăciune, permiteți-ne să nu încheiem această adunare fără ca toți să primească ocazia de a-și dedica viața Domnului. Așa cum am citit împreună, noi credem mărturia lui Dumnezeu, credem că Dumnezeu este adevărat și că toate făgăduințele Lui sunt «Da» și «Amin». Noi credem că Dumnezeu ne-a dăruit viața veșnică și că această viață veșnică este în Fiul lui Dumnezeu. Și noi credem că cine L-a primit și Îl are pe Fiul lui Dumnezeu acela a primit și are viața veșnică. Cine nu L-a primit acela n-are viața veșnică. Dragi frați și surori, iubiți prieteni, mai ales voi toți aceia care sunteți noi în mijlocul nostru, acceptați-o și primiți-o prin credință. În general facem chemarea în față. Dacă aveți greutăți cu aceasta, în timp ce ne plecăm capetele, ridicați mâna ca să știm pentru cine să ne rugăm. Peste tot sunt mâini ridicate. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Astăzi noi toți putem vesti și trăi ceea ce a spus Isaia mai dinainte și ceea ce Domnul nostru a citit. Aceasta este ziua mântuirii, acesta este timpul plăcut.

Iubite Domn, eu Îți dedic această adunare. Tu mare Dumnezeu, Tu împlinești ceea ce promiți. Tu Însuși ai spus: „Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați. Vreau să vă dau odihnă sufletelor voastre, vreau să vă învierez, vreau să vă dau odihnă, liniște pentru sufletul vostru”.

Iubite Domn, Tu n-ai izgonit pe nimeni cu mâinile goale, Tu n-ai izgonit pe nimeni. Tu i-ai salvat, i-ai vindecat și i-ai eliberat pe toți aceia care au venit la Tine. Și astăzi noi venim la Tine acum ca să primim salvarea, vindecarea, eliberarea. Ție Îți mulțumim în credință deplină că Tu, prin har, ai înfăptuit-o. Împreună laudăm puterea Sângelui Tău, laudăm puterea Cuvântului Tău și a Duhului Tău și Îți

mulțumim că trăim acum, ținem pasul cu ceea ce faci Tu și suntem mulțumitori pentru aceasta. Binecuvântează-i pe toți aceia care au auzit această predică vestită în slăbiciune, dar Cuvântul Tău este tare și nu se întoarce gol, ci își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Binecuvântează pe întregul pământ, în toate limbile și în toate neamurile, toate popoarele. Binecuvântează-i pe traducătorii noștri, binecuvântează tot ceea ce se face spre cinstea Numelui Tău. Ție să-Ți fie dedicată întreaga Biserică a Dumnezeului celui viu. Lăudat și cinstit să fie scumpul și minunatul Tău Nume Isus! Aleluia! Amin.